

سرمقاله

حصار بلند بی اعتمادی میان مردم و حکومت

حفيظ الله زكي

در ۹ اسد مطابق با ۳۰ جولای به مناسبت روز جهانی مبارزه با قاچاق انسان معافلی در داخل و خارج از کشور برگزار گردید و آمارهای تکانهنده و جدیدی نیز در مورد قاچاق انسان در سراسر جهان منتشر شد. وزارت خارجه آمریکا اعلام کرده است که افغانستان در فهرست ۲۰۱۶ کشورها از لحاظ قاچاق انسان، مقام دوم را به دست آورده است. افغانستان پیش از این، در سال های ۲۰۱۰ الی ۲۰۱۳ نیز در ردیف دوم فهرست قاچاق انسان در سطح جهان قرار گرفته بود. نهاد امداد و انکشاف سریع می گوید، با این که رتبه افغانستان نسبت به سال های گذشته تغییر نکرده، اما آمار قاچاق انسان در کشور افزایش یافته است. این موسسه از نهادهای ملی و بین المللی می خواهد تا در مبارزه علیه این پدیده با حکومت افغانستان همکاری باشد.

سال هاست که افغانستان از لحاظ قاچاق انسان در وضعیت بسیار بدی قرار دارد. جنگ، خشونت، قتل عامهای برنامه ریزی شده، کوچ اجباری، تبعیض، بی عدالتی، فقر، بیکاری، ضعف حکومت، فساد و خویشخواری از مهمترین عوامل قاچاق انسان در افغانستان به شمار می رود. قاچاق انسان به رفتارهای گفته می شود که افراد براساس، اجبار، تهدید، دروغ، ترس و فریب از جایی به جای دیگر انتقال داده می شود و به گونه های متفاوت مورد بهره برداری قرار می گیرد. روسپی گری، انواع سو استفاده های جنسی، کارهای شساقه و اجباری، گدایی گری، قاچاق مواد مخدر، حنا قطع و فروش اعضای بدن و... از پیامدهای ناگوار قاچاق انسان به شمار می رود. به همین دلیل قاچاق انسان را برده داری مدرن نامگذاری کرده است.

افغانستان در حال حاضر هم منبع و هم مسیر قاچاق انسان به شمار می رود. سالانه دهها هزار نفر از این کشور به انگیزه ها و گونه های مختلف قاچاق می شوند. قاچاق انسان در افغانستان را به دو بخش تقسیم می شود: قاچاق داخلی و درون مرزی و قاچاق بیرون مرزی. توجه جهانیان و مؤسسات تحقیقاتی بیشتر بر نوع دوم قاچاق انسان متمرکز می باشند؛ در حالی که قاچاق انسان در داخل کشور نیز یکی از معضلات پیچیده و ناگوار اجتماعی به حساب می آید. با آن هم افغانستان در سال روان میلادی در قاچاق انسان از میان تمام کشورهای جهان به مقام دوم قرار گرفت.

قاچاق انسان بخصوص در یکی دو سال اخیر به یک بحران تبدیل شده است. همین اکنون روزانه شاهد اختطاف و قاچاق جوانان، کودکان و زنان بسیاری هستیم که به دلایل گوناگون کشور را ترک می کنند و به کشورهای همسایه، منطقه و جهان به شکل بیرحمانه قاچاق می شوند.

حکومت متأسفانه از مردم فاصله گرفته و حد اکثر وقتش در زد و بندها و رقابت های داخلی به مصرف می رسد. بی توجهی حکومت به خواست ها و تقاضاهای مشروع شهروندان و تحمیل نامنی و زندگی مشقت بار بر مردم، صبر و بردباری مردم را به پایان برده و آنها را وادار به گرفتن آخرین تصمیم زندگی شان کرده است: ترک وطن و پناه بردن به کشورهای خارج به منظور تأمین مخارج زندگی.

پس از دوره جدید سیاسی و توافق گروه های مختلف روی یک میکانیزم مؤثر سیاسی و بخصوص پس از حمایت های نظامی و سیاسی جامعه بین المللی و اختصاص میلیاردها دالر کمک به افغانستان این امیدواری به وجود آمده بود که در سایه نظام نوین سیاسی، امنیت در کشور برقرار گردد و بازسازی کشور با سرعت به پیش برده شود؛ اما ضعف ساختاری و کارکردی نظام سبب شد که حکومت نه تنها از فرصت ها و زمینه های موجود به نفع کشور و مردم استفاده نتوانست که نزدیک به هشتاد درصد کمک ها را در گرداب فساد از بین برد. اکنون پس از پانزده سال روند بازسازی متوقف گردیده و زمینه های سرمایه گذاری از بین رفته و تورم و گرانی کمر مردم را شکسته است. تا زمانی که این عوامل و زمینه ها در افغانستان وجود داشته باشد، بازار قاچاق انسان نیز پر رونق خواهد بود.

چرا حکومت قادر به حفظ و کنترل خاکش نیست؟

رحيم حميدي

است که باعث شده است گروه طالبان خاک بیشتر کشور را تصرف نماید. براساس گزارش های که از وضعیت امنیتی نیروهای امنیتی در شهر قندوز می رسد وضعیت آن ها تفاوت نکرده است. چندین ماه اخیر گزارش های زیادی در مورد افراد بدون نام و نشان به شکل ارواح در صفوف نیروهای امنیتی کشور منتشر شد. گزارش های که نشان از فساد گسترده در صفوف نیروهای امنیتی می داد. معاش مشخص نیست. با این حال، این تاکتیک حکومت باعث شد که حکومت کنترل خود را بر بخش از مناطق کشور از دست بدهد و در عین حال، تأثیری روحی و روانی بسیار بد بر نیروهای امنیتی کشور در سراسر کشور بر جای بگذارد. واگذاری یک منطقه از دست داده است سخت و دشوار است. حکومت مناطقی را که خود به گروه طالبان واگذار نموده است تا هنوز موفق به بازپس گیری آن نشده است. در باز پس گیری طالبان نیز رابطه برقرار نماید. هر فرد عاقل که در منطقه خطر قرار داشته باشد

است که باعث شده است گروه طالبان خاک بیشتر کشور را تصرف نماید. براساس گزارش های که از وضعیت امنیتی نیروهای امنیتی در شهر قندوز می رسد وضعیت آن ها تفاوت نکرده است. چندین ماه اخیر گزارش های زیادی در مورد افراد بدون نام و نشان به شکل ارواح در صفوف نیروهای امنیتی کشور منتشر شد. گزارش های که نشان از فساد گسترده در صفوف نیروهای امنیتی می داد. معاش مشخص نیست. با این حال، این تاکتیک حکومت باعث شد که حکومت کنترل خود را بر بخش از مناطق کشور از دست بدهد و در عین حال، تأثیری روحی و روانی بسیار بد بر نیروهای امنیتی کشور در سراسر کشور بر جای بگذارد. واگذاری یک منطقه از دست داده است سخت و دشوار است. حکومت مناطقی را که خود به گروه طالبان واگذار نموده است تا هنوز موفق به بازپس گیری آن نشده است. در باز پس گیری طالبان نیز رابطه برقرار نماید. هر فرد عاقل که در منطقه خطر قرار داشته باشد

ولایت قندوز از دیگر وعده های او بود. تنها بلد است به مردم و نیروهای امنیتی کشور وعده دهد اما، هیچ خبری از عملی شدن وعده ها وجود ندارد. زمانی که ولایت قندوز سقوط کرد و نیروهای امنیتی کشور با پشتیبانی هوایی نیروهای بین المللی موفق به بازپس گیری دوباره شهر قندوز شد حکومت وحدت ملی کمیسیون را به منظور بررسی دلایل و عوامل سقوط شهر قندوز ایجاد نمودند. کمیسیون نه تنها موفق به کشف حقیقت نشد بلکه بسیاری از حقایق را پنهان نمود. این کمیسیون مسئولیت سقوط شهر قندوز را به هیچ فردی نسبت نداد و پیچیدگی ساختاری را عامل سقوط شهر قندوز خواند. در پی آن رئیس جمهور غنی به ولایت قندوز سفر کرد و در سفر خود وعده اصلاحات به این ولایت داد. با این حال، تا کنون وعده های او عملی نشده است. او وعده داده بود که برای بهبود امنیت و جلوگیری از نفوذ گروه طالبان برخی ولسوالی ها را خرد نموده و به چند ولسوالی تقسیم می کند. تا کنون این مهم عملی نشده است. در کنار آن توجه و رسیدگی به نیروهای امنیتی مستقر در

مدارا و مسؤلیت روشنفکر

کارل ریموند پوپر / ترجمه: محسن محمودی/ قسمت دوم

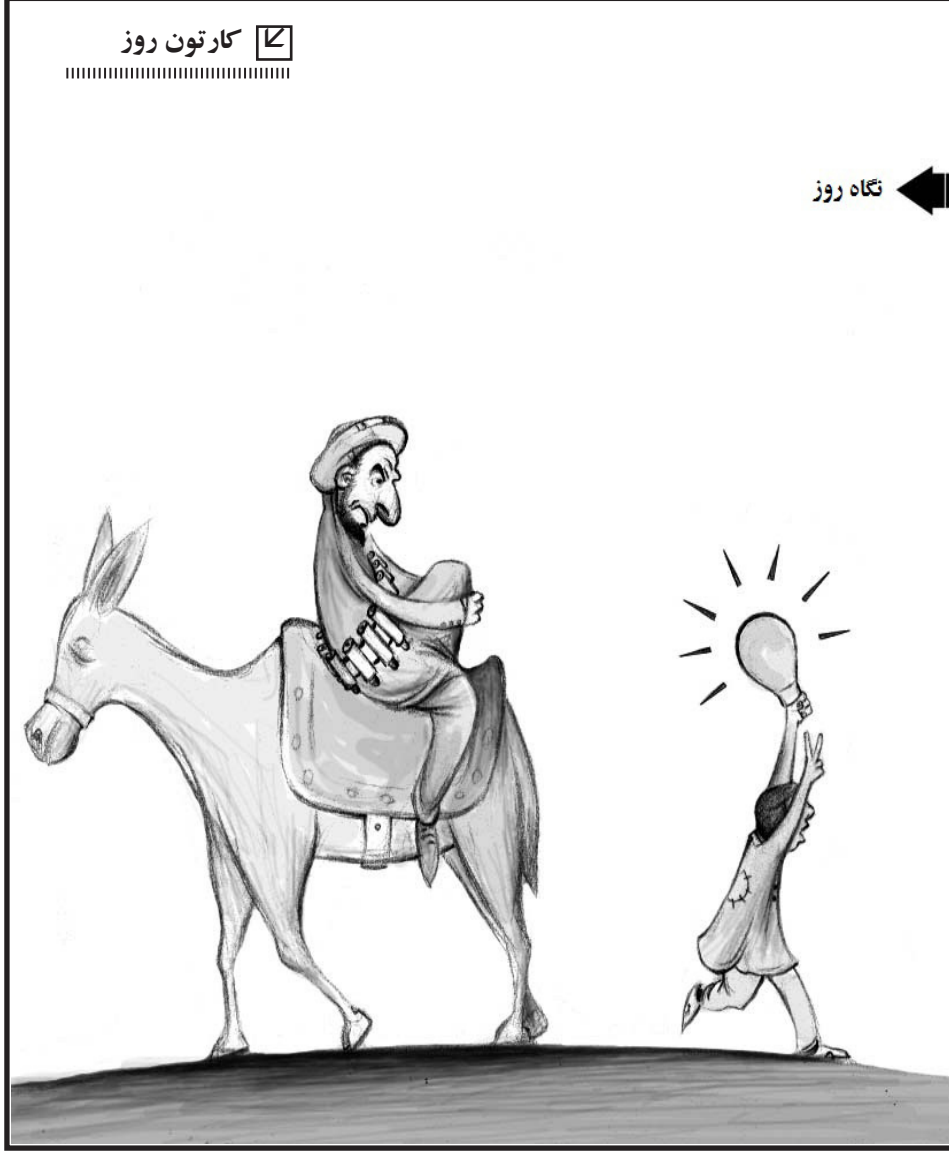
خصوص نظرات علمی خود را بهبود بخشد، او می گوید: خدایان آشکار نمی کنند، از ابتدا همه چیز را برای ما؛ ولی به مرور زمان از راه جست وجو، ما می آموزیم و چیزها را بهتر می شناسیم کسینوفانس روشن می کند که منظورش از «چیزها را بهتر شناختن» چیست، منظور او نزدیک شدن به حقیقت عینی است: نزدیکی به حقیقت، تشبه به حقیقت، برای همین او پیرامون یکی از حدسیات خویش می گوید: «این چیزهایی که درست حدس می زنیم، مشابه حقیقتند». شاید کلمه ای حدس در نظریه به نظریه ی الوهیت یکتاپرستانه ی کسینوفانس اشاره می کند. کسینوفانس، ما می توانیم نکات ذیل را بیابیم:

۱. معرفت ما از حکم ساخته شده است.
 ۲. احکام یا درستند یا غلط.
 ۳. حقیقت، عینی است. حقیقت، مطابقت محتوای حکم با امر واقع است.
 ۴. حتی وقتی حقیقت کامل را بیان می کنیم، نمی دانیم چنین کرده ایم، یعنی دربارش مطمئن نیستیم.
 ۵. چون «معرفت» در معنای معمول کلمه به معنای «معرفت یقینی» است، پس معرفتی هم وجود ندارد، تنها معرفت حدسی می تواند وجود داشته باشد، «چون همه چیز فقط جمع حدس هاست.»
 ۶. اما در معرفت حدسی ما پیشرفت وجود دارد.
 ۷. معرفت بهتر، نزدیک تر شدن به حقیقت است.
 ۸. ولی آن هم همیشه معرفتی حدسی باقی می ماند، جمع حدس ها.
- برای فهم نظریه ی معرفت کسینوفانس باید تأکید کنیم که کسینوفانس به روشنی بین دو حقیقت عینی و یقین ذهنی تفاوت می گذارد. حقیقت عینی، مطابقت حکم با امر واقع است. خواه بدانیم (دانستن یقینی)، خواه ندانیم؛ بنابراین، حقیقت نباید با یقین یا معرفت یقینی خلط شود. کسی که چیزی را به یقین می داند آنی است که حقیقت را می داند، اما غالباً پیش می آید که کسی چیزی را بدون یقین بداند و آن حدس عملاً درست است، زیرا با امر واقع مطابق است. منظور کسینوفانس به درستی آن است که حقایق زیاد و مهمی وجود دارد که کسی به یقین نمی داند؛ و اینکه حقایق زیادی وجود دارد که کسی نمی تواند بداند، گرچه ممکن است آن ها را کسانی حدس بزنند. همچنین منظور وی آن است که حقایق هست که کسی نمی تواند حدس بزند.

صورت بندی کرد. یک خدا در میان خدایان و انسان هاست که بزرگ ترین است. نه به بدن شبیه میرایان است، نه در اندیشه. همیشه محکم در یک جا می ایستد، بدون هیچ حرکتی. بی تلاش، به صرف فکر و نیست بر همه حکومت می کند. همه بصیرت است، همه فکر است، همه شنوایی است. این ها قطعاتی هستند که الهیات تأملی کسینوفانس را تقریر می کنند. روشن است که این نظریه ی کاملاً جدید راه حل برای معضل دشوار کسینوفانس بود، در واقع این برای او راه حل بزرگ ترین مشکل بود، یعنی مشکل جهان. کسی که چیزی درباره ی روان شناسی معرفت نداند ممکن است فکر کند این بصیرت جدید بر مبدعش مثل یک وحی ظاهر شده. کسینوفانس به خلاف این، روشن و صادقانه گفت که نظریه ی وی چیزی بیش از یک حدس نیست. این پیروزی بی همتای خودانتقادی است، پیروزی صداقت فکری و اعتدال وی. کسینوفانس این خودانتقادی را به روشنی که فکر می کند خاص او بود تعمیم داد؛ برای او آشکار بود آنچه درباره ی نظریه ی خویش کشف کرده -اینکه نظریه اش علی رغم قدرت اقتاعی که دارد چیزی بیش از یک حدس نیست- باید درباره ی همه ی نظریات انسانی صحت داشته باشد؛ همه چیز حدس است. به نظر آشکارست که برای او ساده نبود نظریه ی خود را چون یک حدس ببیند. کسینوفانس نظریه ی معرفت انتقادی خود

تساهاورزی در قبال عدم مدارا یا خشونت یا ظلم. حرفه ی کسینوفانس نقالی بود، او شاگرد هومر و هزیود بود ولی هر دو را نقد کرد، نقد او اخلاقی و تربیتی بود. او با این ادعای هومر و هزیود که خدایان درد، دروغ گو و زناکار بودند مخالفت کرد و این باعث شد وی نظریه ی خدایان هومر را نقد کند؛ نتیجه ی مهم این نقد، کشف آن چیزی بود که امروزه انسان نگاری می نامیم، این کشف که داستان های یونانی درباره ی خدایان به دلیل بازنمایی خدایان به شکل انسان نباید جدی گرفته شوند. در اینجا من عبارات منظومی از کسینوفانس نقل می کنم:

حیثی ها می گویند که خدایان شان پهن دماغ و سیاهند، درحالی که تراکیان می گویند خدایان شان چشم آبی و قرمز مو هستند. اگر احشام یا اسب ها یا شیرها دست داشتند و می توانستند مثل آدمیان نقاشی و مجسمه سازی کنند، آن گاه اسب ها خدایان خود را چون اسب، احشام خدایان خود را چون احشام نقاشی می کردند و بدن خدایان را مثل بدن نوع خود ترسیم می نمودند. کسینوفانس در این عبارات یک مشکل را طرح می کند: در زمانه ی آغاز نقد انسان انگاری، خدایان را باید چگونه ببیندیشیم؟ ۵ قطعه از کسینوفانس داریم که در پاسخ به این سؤال نقش مهمی دارند، پاسخ او یکتاپرستانه است گرچه کسینوفانس مانند لوتری که فرمان اول را ترجمه می کرد، یکتاپرستی خود را با پناه گرفتن در «خدایان» به شکل جمع،

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا

مدیر مسول: محمد رضا هویدا

سردبیر: حفيظ الله زكي

کاریکاتوربست: خالق علی زاده

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری

مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷